

תת"ע 8790/05/20 - מוראד אלעסם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8790-05-20 מדינת ישראל נ' אלעסם

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש:	מוראד אלעסם
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 20.1.2020 נערכו כנגד מר אלעסם מוראד (להלן: "**המבקש**") הזמנה לדין וכתב אישום שמספר 30251473473 (להלן: "**כתב האישום**") בגין עבירה על סעיף 12א2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**").
2. ביום 20.5.2020 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש אך בשל נגיף הקורונה וההנחיות דאז, נדחה הדיון ליום 22.11.20. בהמשך, נדחה מועד הדיון פעמים נוספות נוכחות בקשות שונות מאת ב"כ המבקש (דאז).
3. ביום 27.12.21, שוחרר ב"כ המבקש דאז מייצוגו בהליך דנן, לאחר שטען כי אין לו קשר עם המבקש. בהמשך לאמור, נדחה מועד הדיון ליום 14.3.22 והמבקש זומן מכתובתו שבכתב האישום.
4. ביום 14.3.22, התקיים דיון אליו, שוב, לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדין, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,200 ₪, פסילה בפועל מקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים, פסילה מותנית למשך 3 חודשים לתקופה בת 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
5. ביום 30.11.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

6. המבקש טוען כי לא ידע על מועד הדיון ולא קיבל כל הזמנה לדין. לטענתו, נודע לו על פסק הדין רק במועד הגשת הבקשה דנן, וזאת לאחר שפנה למשרד הרישוי על מנת לחדש את רישיונו.
7. כמו כן, המבקש טוען כי בתי המשפט "גוזרים בעבירות דומות פסילה פחות בהרבה ממה שגזר עליו פסילה של 89 יום". על כך, מוסיף המבקש וטוען כי הוא היחיד מבני משפחתו המחזיק ברישיון נהיגה וכי הרישיון מהווה את מקור פרנסתו.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המבקש זומן כדין לדין בעניינו.

עמוד 1

9. זאת ועוד, לטענת המשיבה, המבקש לא העלה כל נסיבות מיוחדות המצדיקות את ביטול פסק הדין. כך גם, מדגישה המשיבה כי הבקשה הוגשה בשיהוי של כשנה מיום מתן גזר הדין.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

10. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

11. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

12. בענייננו, המבקש אמנם טוען כי נודע לו על פסק הדין רק במועד בו הוגשה הבקשה דנן, אולם טענה זו, על אף היותה טענה עובדתית, לא נתמכה בתצהיר מטעם המבקש.

13. די בכך ובעובדה כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה משמונה חודשים מאז ניתן פסק הדין כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מדוע על הבקשה להידחות אף לגופו של עניין.

14. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

15. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שבתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה לפיו הזימון לדיון שנקבע ליום 14.3.22 נמסר לידי המבקש עצמו עוד ביום 6.1.22. במצב דברים זה, לא ניתן לקבל את טענת המבקש לפיה לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע על מועדו.

16. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהמבקש אינו כופר בביצוע העבירה והן בהתחשב בעונש שהושט על המבקשת - עונש המגלם בתוכו, בין היתר, את חומרת העבירה ואת עברו התעבורתי של המבקש הכולל הרשעה בעבירה דומה.

17. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

